

# Hvorfor bruke ressursene på karakterer?

Spørsmålet om karakterer er ikke bare en debatt om ideologi, trivsel og følelsesmessige opplevelser, men også et spørsmål om ressurser og prioriteringer.



Engasjerte studenter i karakterdebatt ved Universitetet i Oslo 12. september 2013. Foto Hanin A.M. Al-Rubaye

Cathinka Thyness

cathinka.thyness@gmail.com

Cathinka Thyness (f. 1990) er tredjeårsstudent på medisinstudiet ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet. Hun er også grunnutdanningsansvarlig i Norsk medisinstudentforening. Ingen oppgitte interessekonflikter.

PUBLISERT I BLOGGEN

16.9. 2013

«Hvordan kan vi, med de ressursene vi har, utdanne best mulige leger?»

Den siste tiden har det foregått en opphetet debatt i det medisinske utdanningsmiljøet om man bør innføre karakterer på medisinstudiet. Jeg synes det er vanskelig å se hvor motivasjonen for å innføre karakterer kommer fra. Man skulle tro at den nye søknadsbaserte turnusordningen kunne være motivasjonen, men de fleste betyr at dette ikke er et tungtveiende argument.

Argumentene som vektlegges i debatten er effekten av karakterer på studenters kompetansenivå, studentenes behov for tilbakemeldinger, forskning på feltet, trivsel, karakterers evne til å differensiere mellom studentene, evne til samarbeid og gruppearbeid.

## Hva måles med en eksamen?

I spørsmålet om karakterer/ikke karakterer er det i beste fall liten evidens. Spørsmålet blir da, som Even Holth Rustad fremholdt på karakterdebattmøtet ved Universitetet i Oslo, et spørsmål om ideologi. Eller et spørsmål om ressurser.

Resultatet på en eksamen er ment å være en beskrivelse av kandidatens kompetansenivå. En «bestått» sier at kandidaten har

oppnådd de nødvendige kvalifikasjonene. En karakter skal si mer enn dette. Den skal si hvor innenfor de nødvendige kvalifikasjonene kandidaten står.

Medisinstudiet er et profesjonsstudium som skal føre frem til yrkesutøvelse som lege. Som lege skal man bl.a. kunne kommunisere godt med pasienter, hverandre og andre yrkesgrupper, ha et godt teoretisk faglig grunnlag og kunne praktiske ferdigheter som kliniske undersøkelser og å tolke prøvesvar. For at en karakter på en student på profesjonsstudiet i medisin skal være meningsfull, må den si noe om disse viktige aksene. Den må fortelle noe om alle aspekter ved det å være lege – eller det må suppleres med hva det er satt en karakter på.

## Bør ressursene brukes på undervisning eller eksamen?

Skal man teste medisinstudentene i kommunikasjon med pasient, med andre leger og med andre yrkesgrupper, i praktiske kliniske ferdigheter, i å rekvirere og tolke prøvesvar, i indremedisin, kirurgi, patologi, farmakologi, jus, samfunnsmedisin, helse-

økonomi og mye annet innenfor rammen av karaktergivende eksamener, har man en stor og ressurskrevende oppgave foran seg. Ressurser som undervisningen kjemper om.

Spørsmålet om karakterer er derfor ikke bare en debatt om ideologi, trivsel og følelsesmessige opplevelser av hva karakterer kan gjøre med studentene, men også et spørsmål om ressurser og prioriteringer. Ressursene som må puttes inn i en rettferdig og omfattende eksamen, kan i stedet gå til mer klinisk smågruppeundervisning, mer tid på labben i læringssituasjoner, mer veiledning og forelesninger.

Spørsmålet vi står igjen med er: Hvordan kan vi, med de ressursene vi har, utdanne best mulige leger? Lærer vi best av å ha en krevende og vidtfaavnende eksamen som skiller de dyktige og de veldig dyktige, eller av at lærerressursene benyttes i undervisningen?



Kommentarer til og diskusjoner om innlegget finner du på [blogg.tidsskriftet.no](http://blogg.tidsskriftet.no). Vil du bygge, ta kontakt.